

Hazafiak!

Szabad fia az ezred éves szabad magyar hazának.
 Edes anyánk a' haza, — elhagyj iletnek hamvait, melyek e' földet szentelik. — dicső vértanúink ányai, kiknek vére szabadságharcunkban éretünk ömle el, káltanak hozzátok:
 Fel fegyverre, győzelemre, dicsőségre!
 A' szabadság istene velünk, ki ellenünk!
 A' múlt évben a' 300 éven át vérünkkel vagyonunkkal táplált Habsburg-Lothringenek, meglopták becsületességünket, túlbizalmunkat, esküszegve elárultanak.
 Elkáromlák, hogy kiirtanak bennünket e' földről, melyet egy ezred évnök küzdelmei szentelének sajátunkká.
 Az egetől nem remélve kárhoztas árulásukhoz, segínyt, a' pokollal szövetekezzenek.
 Horvátot, ráczot, szerbet, oláhok bősévet ellenünk 9 oldalról rohantanak meg.
 Saját testvérünk is elárultanak.
 Még az elemek is szövetekezzenek ellenünk.
 De velünk volt a' szabadság istene.
 Sártette a' magyar népet a' szemtelen káromlás, és föllobogott keblében a' hazaszeretet szent lángja.

Akarta.
 És meghazudtolá a' káromkodót.
 Megbünteté százados büneieért.
 Megfürte, elpusztította kérkedő seregét.
 Összerakta 's sárba dobjta trónjának rongyait.
 Számította.
 Hogy legyen neve nyomort és gyalázat Europa előtt.
 Pedig a' harc kezleten nem volt fegyverünk, nem volt hatalmas seregünk, semminésem volt.
 De a' nép akart.
 Tárt, szenedelt, áldozott és győzött.
 'S lán szabad és független.
 Most a' számított haláttan, bevallva a' világ előtt megsemmisülését.
 Vonaglik a' hős magyar sereg diadalmas fegyverében nyilatkozó isten boszúja alatt.
 Zsarnok társától koldul kegyelmet, segínyt kér ellenünk.
 E' barbar zsarnok rabozlja népe állépte hazánk határait.
 Ez előtt nincs semmi szent, csak zsarnokának hatalompálcája.
 És zsarnoka előtt semmi, csak kényuralma.
 E' vad eszdát hoztak reánk a' habsburgok.
 Fel fegyverre hát, győzelemre, dicsőségre magyarok!
 Fel minden ép kar megbünteti a' bérelt rablót, ki szentségtelen kezekkel mer közelíteni a' szent templomhoz, melyet függetlenségünk dicsőségére verünkkel építünk.
 Felhívás ez arra, hogy készen legyünk.
 Ok aggodalomra nem.
 Van roppant táborunk, mely 150,000 hős honvédet számlál, kik csodákat mivelnek.
 E' tábor naponta szaporodik.
 És itt áll a' nép, ti ellynek száma millió, mely hónapban van.
 Mily ha felkelt, a' megháborodott tenger árja, anellynek hatalmas végtelen rémítő, melytől megsápad az ellenség, megfélemlik, megfogyatkozik.
 Vitéz hadseregünk és a' nép mi mind testvérek, szabad fia vagyunk egy közös edes anyának.
 Mi életünkért, mindenünkért harcolunk.
 A' zsarnokot, ki életünket jöve elrabolni, rabozlja nép követi, anellynek nincs hazája, nincs élete.

Csak kényura van
 Nekünk a' hazaszeretet szent lángja tör utat ellenünk sora közé.
 A' rabozlót korlácsal kergetik ellenünk.
 Ők rabolni jönek más tulajdonát.
 Mi istennek legszebb adományát, életünk legdrágább kincsét védjük
 A' szabadságot.
 A' zsarnokok azért támadnak meg bennünket, hogy milliókat rabláncra fűzzenek.
 Mi azért harcolunk, hogy millióknak, Europa népeinek szabadságát életét megvédjük.
 Az ő fegyverüket átok, a' miénket a' szabadság istenének áldása kdveti.
 Fel tehát ki karját bírja, fegyverre, győzelemre, dicsőségre!
 A' szabadság istenének áldása rajtunk, ki ellenünk?
 Egyetértés, összetartás, rövid kitérés.
 Es diadalunk bizonyos.
 Még ez egy ellenséget törjük meg.
 Ez utolsó.
 Azután szabadok vagyunk.
 És szabadok velünk Európának szabadságért sovargó népei.
 És miénk a' dicsőség.
 Mikint vala őseinké midőn pogány rabsgtól menték meg a' lélek szabadságát.
 Fel tehát szabad magyar nép!
 Bizzunk istenben.
 Mert az isten igazságos.
 Bizzunk ügyünk szent igazságában.
 Bizzunk hős hadseregünkben a' nép erejében, mely ha összeforr, győzhetlen.
 De el ne bizzuk magunkat.
 Ha közelg az ellen.
 Veressenek felre a' haragok.
 A' pap öltse fel szentelő öltönyét, vegye kezébe a' keresztet, és vezesse híveit a' rabló ellen, ki hitét akarja elrabolni.
 Az előkelők mind legyenek a' nép vezérei.
 Marhát, vagyonát, családját küldje el a' nép rejtek helyekre, erdőkbe, maga gyujtsa fel a' mit az ellenség használhat.
 A' haza megtérítendő kárát.
 Tegye minden egyes, és a' nép tömegekben mind azt, mi tenni szoktunk ha rabló támad, ki életünkre tör.
 Gyujtsuk fejérs ha kell, saját házunkat.
 Házat birunk mást építeni.
 De életünk csak egy van.
 Tehát kelj fel lelkes hős magyar nép!
 Csak egyetértés, kitérés, rövid erőszítás.
 És diadalunk kétségtelen.
 Emlékezzetek testvérek üdvözítőnkre és apostolaira.
 Ők tizenketten valának csak.
 Egyetértének, kitérők feláldozók valának az örök igazság evangéliuma mellett a' sötétség ellen.
 És két ezre! év után csak Európában 200 millió keresztény hirdeti maiglan az igazságot, és imádja az üdvözítőt.
 Hát ha a' népek milliói így egyet értenek, kitérők és feláldozók lesznek a' szabadság mellett a' zsarnokság ellen.
 Hol az ellen, ki meg nem semmisül!
 Nem lesz szolga nép a' földön, de akarat kell, egyetértés és kitérés.
 Fel szabad magyar nép, győzelemre, dicsőségre!
 A' szabadság istene velünk, ki ellenünk!

Budapest, június 25-én 1849.